

baade fra Arbejderforsikringsraadet og fra Domstolens Side vil Udtrykket, hvorledes det end kommer til at lyde, blive fortolket paa samme Maade; men jeg har ment, at det for at undgaa Misforstaaelse mulig var rettere at imødekomme den ærede Forslagsstiller ved 2den Behandling paa dette Punkt. Derfor er Forslaget stillet, og jeg tillader mig at anbefale den foreliggende Form.

Jeg gaar derefter over til Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa at foretage en Rettelse i § 2, 1ste Stykke, hvor der, som det vil være i ærede Medlemmers Erindring, er foreskrevet, at der skal være en Maksimumsgrænse for den Løn, der berettiger Arbejderne eller Arbejdslederen, den tilsynsførende, til Erstatningskrav mod Arbejdsgiveren. Denne Grænse er i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, fastsat til 1,800 Kr. Man mente ved 2den Behandling — Invendingen fremkom særlig fra det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Fussing) — at denne Maksimumsgrænse er for lav; og jeg erklærede mig ogsaa da villig til at stille Forslag om Forhøjelse. Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, gaar dels ud paa Forhøjelse af Beløbet til 2,400 Kr., og dels ud paa overhovedet at indskrænke Maksimumsgrænsen for Lønningerne til alene at gælde den tilsynsførende og Lederen af Arbejdet, saaledes at der for de egentlige Arbejdere ikke er nogen virkelig Grænse for den Lønning, de maa have for at falde ind under Loven. Jeg mener, at det for Arbejdernes Vedkommende vil være uden virkelig praktisk Betydning, naar man først kommer til Lønningsbeløb af ca. 2,400 Kr., om man saa vil sætte dette som en Grænse for deres Vedkommende eller ikke; og derfor tror jeg i saa Henseende at kunne imødekomme det Ønske, som i alt Fald principalt fremkom fra det ærede Medlem fra 1ste Kreds paa dette Punkt. Men paa den anden Side mener jeg, at der for Arbejdsledernes Vedkommende bør fastholdes en Grænse for Lønningerne, idet der her kunde fremkomme saadanne Urimeligheder, som jeg tillod mig at antyde ved 2den Behandling, at en Arbejdsleder, der i Virkeligheden stod med en Lønning af flere Tusinde Kroner kunde gøre Krav over for Arbejds-

giveren paa en Erstatning, som han efter sin Lønning selv meget let burde kunne sikre sig.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslag Nr. 14, der angaar Bestemmelserne i Lovforslagets § 4 A. Nr. 4 om det Bygningsarbejde, der skal falde ind under Loven. Det vil erindres, at Spørgsmaalet om den rette Definition af denne Art af Virksomhed har voldet en Del Vanskeligheder, og Bestemmelsen, saaledes som den stod i Lovforslaget, da det blev forelagt fra Regeringens Side, og som det blev vedtaget ved 2den Behandling, var jo ogsaa Genstand for en Del Kritik ved 2den Behandling. Forslaget, som det her foreligger, indeholder nu et Forsøg paa, paa den ene Side at faa alt det Arbejde henhørende til Bygningsarbejde med, som med Rimelighed bør indbefattes under Loven, men med Hensyn til hvilket det maa erkendes, at det ikke let kunde falde ind under Ordene, saaledes som disse vare udtrykte i det oprindelige Lovforslag; — paa den anden Side at udelukke det i Virkeligheden ganske ufarlige Bygningsarbejde, særlig Reparationsarbejde, som man, saaledes som Ordene lyde i Lovforslaget, ikke vil kunne unddrage Lovens Virkning. Jeg skal da her gøre opmærksom paa, at under Ltr. a. er medtaget alt det Arbejde, som foretages saavel paa Byggepladsen i og over Jorden som ogsaa paa den saakaldte Afbindingsplads for Tildannelse af Tømmer- og Jærkonstruktioner, et Udtryk, som formentlig rammer den Tanke, som blev fremsat af det ærede 3dje Medlem for 1ste Kreds ved 2den Behandling. Dernæst omfatte Udtrykkene ikke blot Huse, Kirker og Dampskorstene, som vare nævnte i Lovforslaget, men tillige saadanne Bygningsværker, som det ærede Medlem for 1ste Kreds savnede, saaledes bl. a. Fæstningsværker og forskellige Ovnbygninger; saa vidt jeg erindrer. Derimod har jeg ikke ment at kunne komme bort fra den Bestemmelse, at Beboelseshuse og Økonomibygninger med ikke ud over 1 Etage og Tagvist skulle være undtagne fra Lovens Bestemmelser. Jeg tror, at vi ved at fravige denne Begrænsning vilde faa alt for mange mindre Haandværkere med, og, saa vidt jeg kan skønne, vil det ikke være nød-